

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Contra eos, qui amplius timent, vitant & odiunt malum pœnæ qua[m]
malum culpæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Imor est fuga seu detestatio mali.

Quo ergo quid peius est, eo fugibilis & fortius detestandum esse conuincitur: quum malū sit timoris obiectum. Porro iam patuit, q̄ malū culpæ sit fugibilitatis immensæ: ma-

lum aut̄ poenæ seu ipsa peccati puniatio, vel quæcunque aduersitas afflictiua, non est in se absolute malum aut simpliciter fugiendum: sed a deo iuste infligitur, estque ad deletionē peccati & gratiæ infusionem in seculo isto proficuum: in purgatorio quoque delet peccati reatum, in inferno autem, est diuinæ iusticiæ opus & culpæ ordinatum: quæ cuius sit ipsi damnato nocuum. Quum ergo hæc ita se habeant, q̄ imperfecti, uiles, et periles existunt, qui in uita hac potius timent et fugiunt iustam pro peccatis suis punitionem, inreparationem, confusionem: q̄ ipsam peccati foedissimā deformitatem, diuinæ sanctitatis offensam, ac dei altissimi inhonorationem. Isti sunt inordinati ac miseri, in quibus diuino amori præponderat amor priuatus, in quibus maior est timor seruilis quam filialis, qui plus honorant ac metuunt aspectum iudiciumque humanum quam diuinum: non verentes agere deo præsentem ac intuentem, quod homine iudice conspiciente, operari formidant. Hi de proprio magis tristantur temporali seu corporali incommodo, damno, atq̄ supplicio: quam de dei offensa, de gratiæ amissione, de animæ suæ læsione. Isti appropinquante aut imminente humano examine atque iudicio, emendationem quādam prætendunt ac simulant: sed eo qui timebatur absente, & in breui ad iudicandum ac puniendum non redituro, uiuunt ut an-

DIONYS. CARTH.

te. Fia ergo mi prædilecte, deum sincerissime
midemus: malum culpæ incomparabiliter
mus, iustam punitionem in hoc seculo cordi
ter affectemus, hilariterque feramus: damna
animæ seu peccatū, magis quam temporalium
rerum amissionem, aut corporis afflictionem
delissime defleamus. Postremo hæc omnia
plere poterimus, si illud Salomōis proverbia
septimo efficaciter attendamus, Fili honorati
um, & valebis: præter eum vero ne timueris
enim. Hinc rursus ait scriptura, Qui timet
nil trepidabit. Qui timet hominem, cito com
Non quæ superiores nostros nequaquam metu
1. Pe. 2 debeamus, quum Petrus dicat Apostolus, Sub
subditi estote dominis vestris, cum omni timore
sed quæ timendi non sunt ut homines, sed ut de
carni ac ministri: ne propter eorum timorem
um in aliquo offendamus. Pro gratia ad
di perfectionem in isto articulo iam descripsi
miseri cordissimum deum indefinenter cor
terque exora.

Pro. 29

1. Pe. 2

Quomodo diversi diversis ex causis
motiuis virant peccata.

Art. XVI.

Ræterea sunt qui a vitijs retrahuntur solo servili timore, hoc est, per
rum formidine: non æternæ felicitatis
tis affectu, neque ipsius dei Syn
amore. Isti quãdiu huiusmodi
nihil merentur: tamen huiusmodi
mor ad charitatem gratiamque disponit in
retrahit a peccato. Nil quippe meritorium
tæ æternæ, deoque grati ac placitum: nisi ex
sitate dei procedat, atque amore iusticie